

RELATIONER, SAMHÖRIGHET OCH ERKÄNNANDE NÄR YNGRE BARN UPPLEVER OCH GÖR VÄLBEFINNANDE PÅ FÖRSKOLAN

Louise Eriksson,
Linnéuniversitetet - Växjö kommun

I den här studien utforskar jag tillsammans med femton barn hur yngre barn upplever och gör välbefinnande i en flerspråkig förskolekontext!

Medskapande om välbefinnande

Trots att yngre barn är en särskilt sårbar grupp, är de ofta osynliga i forskning om välbefinnande. För att förstå deras välbefinnande behöver vi ta del av deras perspektiv, särskilt de som kan leva i socioekonomisk utsatthet. Det här är en etnografisk medskapande studie och för mig är det viktigt med medskapande studier med barn. Dels för att tidigare studier visar att det saknas forskning om yngre barns förståelser av välbefinnande med metoder som involverar barn själva. Dels för att forskning som bygger på interaktion mellan barn och vuxna kan bidra med nya och andra perspektiv. Dessa perspektiv kan tillföra värdefull kunskap om hur barn kan involveras i forskning och om hur barn förstår sin omvärld.

Förskola och socialtjänst som arenor

Förskolan är en central del av barns vardag och fungerar som en plats för både trygghet och utveckling. Samtidigt ställs krav på socialtjänsten att främja barns välbefinnande genom att utveckla förebyggande insatser i samverkan mellan olika aktörer, inklusive förskolan. En god samverkan kring barn i förskolan har visat sig vara betydelsefull för deras välbefinnande. Förskolan som plats för främjande av yngre barns välbefinnande kan också kopplas till socialtjänstens ansvar för att barn och unga växer upp under trygga och goda förhållanden.

Välbefinnande som en dynamisk process

Barnen i studien synliggör välbefinnande som en dynamisk process snarare än ett statistiskt tillstånd och något som skapas tillsammans med andra. Relationer, samhörighet och erkännande framkommer som centrala dimensioner. Studien visar hur yngre barn söker och aktivt medverkar i att skapa både eget och andras välbefinnande genom omtanke, gemenskap och visar på vikten av att få bli sedd och vara som en är. Såväl familje- och kompisrelationer som erkännande är betydelsefulla för barns trygghet och utveckling, vilket understryker behovet av en förbättrad samverkan mellan förskola och socialtjänst för att främja barns välbefinnande. Ur ett bredare perspektiv pekar studien även på vikten av att förstå yngre barns välbefinnande utifrån socioekonomiska faktorer, maktrelationer och språkliga villkor.

